

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii**(Sprawa E-11/15)**

(2015/C 209/06)

Skarga przeciwko Islandii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 21 kwietnia 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Markusa Schneidera i Marlene Lie Hakkebo, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgia.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

1. Orzeczenie, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 7a, 7e i 7i załącznika XIX do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do Porozumienia oraz na mocy art. 7 Porozumienia, nie przyjmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do wdrożenia aktu;
2. Obciążenie Islandii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Skarga dotyczy niezastosowania się przez Islandię przed dniem 24 listopada 2014 r. do uzasadnionej opinii Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 24 września 2014 r. dotyczącej niewdrożenia przez to państwo do swojego krajowego porządku prawnego *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/EU z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, przywołanej w pkt 7a, 7e i 7i załącznika XIX do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym i dostosowanej do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia („akt prawny”),
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Islandia uchybiła zobowiązaniom wynikającym z aktu prawnego oraz art. 7 Porozumienia EOG przez nieprzyjęcie środków niezbędnych do wdrożenia aktu prawnego w wyznaczonym terminie.